

Jeugdtheater

De Pindakaasprins door Orkater, Holland Baroque en Oorkaan. Comp/arr.: J. en T. Steenbrink, E. van der Horst. Regie: Ria Marks. Gezien 7/2 Haarlem. Tour t/m 20/11. Inl. orkater.nl

Gewoon geestig gebuitel op een bankje, meer is niet nodig

De ambitie is extreem lovenswaardig: een barokorkest (Holland Baroque), jeugdmuziektheaterhuis (Oorkaan) en theatergroep (Orkater) slaan de handen ineen voor kindertheater met barokmuziek. Zo'n hybride biedt op papier kansen. In het beste geval is het resultaat immers meer dan de som der delen, en wordt de schoonheid van het ene genre door het ander uitvergroot. Maar het omgekeerde kan ook. En dan vervlakken de vele ingrediënten juist de totaalsmaak.

De PindakaasPrins is helaas een voorbeeld van dat laatste scenario, hoe innemend ook het lekker energieke spel van de drie hoofdacteurs (met name Erik van der Horst, tevens componist) en de poging van Holland Baroque Society om gebaande barokpaden te verbreden.

Het plotje is vederlicht: twee broers en hun ijdel puberzusje wonen in een straat waar het altijd regent, en zoeken in het bos de oplossing. Onderweg zijn er heksen en draken, maar echt spannend wil het niet worden (de 'er was eens'-verteltrant is een boosdoener). Aardige scènes zijn er zeker, maar het heeft iets verdrietigs dat de impact van gitaren en mondharmonica in de versterkte context van Haarlems zeer grote Philharmonie groter was dan dat van het 25-koppig barokorkest-in-actie. De affecten in en effecten van barokmuziek zijn nu eenmaal uiterst krachtig, maar ook broos.

Een hoogtepunt vormt de broertjesscene op Bachs *Widerstehe doch der Sünde*, hier *Waarom laat je mij zo hangen?* Geestig gebuitel op een bankje, meer is soms niet nodig.

Mischa Spel